

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/67/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200750
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1719200750.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, Moyzesova 2, 902 01 Pezinok, dieťa rodičov: matka -Mgr. Art. V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. X/B, XXX XX W., t.č. T. XX, XXX XX W., JUDr. Soňa Pohovejová, so sídlom AK Záhradnícka 37, 811 07 Bratislava, IČO: 51 079 721, a - otec J.. A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. X/B, XXX XX W., zastúpený advokátom Mgr. Ján Ondáš, so sídlom AK Jelšova 11, 831 01 Bratislava, IČO: 42360366, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Pezinok, č.k. 42P/36/2019-198, zo dňa 21.11.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti, vo výroku o výživnom a zročnom výživnom, potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie, rozsudkom, č.k. 42P/36/2019-198, zo dňa 21.11.2019, zveril maloletého A. K., nar. XX.XX.XXXX na čas do rozvodu manželstva rodičov do osobnej starostlivosti matky, oboch rodičov oprávnil maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého A. sumou 200 eur, počnúc dňom 17.04.2019, vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred do rúk matky. Zročné výživné na maloletého A. za obdobie od 17.04.2019 do 30.11.2019 v sume 393,33 eur uložil otcovi zaplatiť jednorázovo do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh matky zamietol. Otca oprávnil stretávať sa s maloletým A. každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatka od skončenia predškolského zariadenia do nasledujúceho pondelka do odovzdania maloletého do predškolského zariadenia, každý párny týždeň v kalendárnom roku v stredu od skončenia predškolského zariadenia do piatku do začiatku predškolského zariadenia, počas vianočných sviatkov 2019 dňa 24.12. s tým, že tieto sviatky budú tráviť rodičia spolu s maloletým v obvyklom pobyte matky a maloletého a od 31.12. od 15,00 do nasledujúceho kalendárneho roka do 07.01. do 18,00 hod. Miestom odovzdania a prevzatia maloletého dieťaťa počas dní predškolského vyučovania určil predškolské zariadenie maloletého dieťaťa a počas sviatkov a školských prázdnin miesto bydliska matky. Matke uložil povinnosť na styk s otcom maloletého riadne a včas pripraviť. Žiadnemu z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa čl. 3, 4, § 28, § 36, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o potrebe upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu. Mal preukázané, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti od marca 2019 a starostlivosť o maloletého vykonáva matka riadne. Prihliadol na súhlas

otca so zverením maloletého matke a úpravou styku otca s maloletým, ktorý bol kompromisom dohody rodičov. Pozitívne vyhodnotil záujem otca o maloletého a pravidelné trávenie času s ním majúca za preukázané, že otec sa o maloletého dokáže riadne postarať počas jeho pobytu u neho. Otca zaviazal platiť výživné na maloletého vo výške 200 eur mesačne, keď návrh matky považoval za neprimeraný (220 eur mesačne). Pri určení výšky výživného prihliadal na vek maloletého (5 rokov), jeho odôvodnené potreby, zdravotný stav (alergik - mesačné náklady na lieky 30 eur), na zárobkové možnosti a schopnosti oboch rodičov a výkon osobnej starostlivosti matky o maloletého. Nestotožnil sa s matkou vyčíslenými mesačnými výdavkami na maloletého vo výške 519 eur a tieto ustálil na cca 400 eur berúc do úvahy skutočnosť, že maloletý neabsolvuje finančne nákladnú krúžkovú činnosť a zároveň prihliadal na rozsah styku otca s maloletým (8-10 dni v mesiaci). Návrh otca na určenie výživného 100 eur mesačne nezohľadnil považujúc uvedenú sumu za pokrývajúcu iba zlomok skutočne vynaložených výdavkov na maloletého. Mal preukázané, že otec je živnostník, predtým bol spolumasiteľom s.r.o. v 50 %-tách, a obchodný podiel previedol na ďalšieho spoločníka za 1 euro. Konštatoval, že otec nemá zdravotné obmedzenia, žije v Bratislavskom kraji, má možnosť zamestnať sa na pracovných pozíciách lepšie honorovaných ako je jeho terajší príjem. Poukázal na to, že rodič, ktorý nemá maloleté dieťa zverené do svojej osobnej starostlivosti nemôže celú osobnú starostlivosť a prevažnú finančnú starostlivosť presúvať na druhého rodiča s odôvodnením, že momentálne nemá dostatok finančných prostriedkov. Mal za to, že zárobkové možnosti a schopnosti otca prevyšujú ním deklarovaný terajší príjem, keďže má ukončené vysokoškolské vzdelanie technického zamerania a nemá zdravotné pracovné obmedzenia. Určené výživné považoval za primerané aj veku a odôvodneným potrebám maloletého. Zročné výživné za obdobie od 17.4.2019 do 30.11.2019 ustálil sumou 393,33 eur (t.j. 7 mesiacov x 200 eur= 1400 eur + alikvotná čiastka za mesiac apríl 2019 v sume 93,33 eur po odpočítaní otcom poukázaných platieb výživného v sume 1.100 eur). Otca zaviazal uhradiť uvedenú sumu jednorazovo do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, s poukazom na výšku zročného výživného a jeho prednostný a spotrebný charakter. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti výroku rozhodnutia v časti o výživnom a zročnom výživnom podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť tak, že súd určí výživné na maloletého vo výške 120 eur mesačne počnúc dňom 17.04.2019. Odvolanie odôvodnil ust. § 62 CMP, § 365 ods. 1 písm. f/ a § 2 ods. 1 CMP. Namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania nesprávne zistil skutočný stav veci a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Mal za to, že náklady maloletého na bývanie vo výške 240 eur nemožno zohľadniť, pretože ide o nájomné a energie v prenajatom 3-izbovom byte, z ktorého časť (jednu izbu) matka používa na svoje účely (svoje hobby) ako ateliér, pričom v minulosti si prenajímala ateliér a výdavok za prenájom jej hradili rodičia. Vyslovil názor, že matke na účely bývania s maloletým postačuje 2-izbový byt, čím by sa náklad maloletého na bývanie znížil o sumu 45 eur mesačne (cena za prenájom 2-izbového bytu v Pezinku činí podľa internetového portálu sumu 390 eur vrátane energií). Ostatné náklady vyčíslené matkou akceptoval. Poukázal na to, že jeho schopnosti platiť výživné sú dané jeho reálnym príjmom, keďže vykonáva živnosť, kuriérske služby, za dohodnutú odmenu 700-750 eur mesačne, pričom živnostenské oprávnenie mu vzniklo len nedávno, neplatí si odvody do Sociálnej poisťovne, ale len zdravotné poistenie v sume 66,78 eur, je vo veku 31 rokov, je absolventom Technickej univerzity vo D. (odbor konštrukcia nábytku), v uvedenej oblasti však nikdy nepracoval a nemá v nej žiadne skúsenosti. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil situáciu na trhu práce, keďže pracovné ponuky v jeho odbore sú minimálne a pre neho neakceptovateľné, vzhľadom na podmienku dlhoročnej praxe v odbore a vzhľadom na miesto výkonu práce mimo miesta bydliska, čím by došlo k obmedzeniu jeho styku s maloletým. Poukázal na to, že nakoľko matka sa odmietla presťahovať z Bratislavy na B., hľadal si prácu aj mimo svojho odboru, pracoval v bankovníctve, kde dosahoval príjem 550-650 eur mesačne, neskôr v logistickej firme s príjmom 715 eur, následne začal podnikat' s pánom A., s ktorým bezodplatne odkúpil od svojej manželky obchodný podiel spoločnosti (s predmetom podnikania rozvoz stravy) H., s.r.o.. Obrat spoločnosti sa pohyboval v roku 2016 vo výške 9.633 eur, v roku 2017 vo výške 33.924 eur a v roku 2018 vo výške 35.498 eur. Namietal, že v rozsudku uvádzaný obrat spoločnosti je fiktívny, čo skresľuje hospodársku situáciu spoločnosti. Z dôvodu stagnácie spoločnosti previedol obchodný podiel v júni 2017 (Zmluva zo 17.01.2019) na spoločníka, ktorému zároveň dižil peniaze a touto formou sa finančne vyrovnali. Poprel, že by išlo o prevod obchodného podielu s úmyslom zbavenia sa majetku, keď tento úkon urobil v čase spolužitia s matkou, ktorá tiež predala obchodný podiel spoločnosti. V spoločnosti H. zostal pracovať ako zamestnanec do septembra 2019 s platom 600 eur. Od 24.09.2019 vykonáva živnosť s príjmom vo výške 700-750 eur v závislosti od množstva práce. Po skončení vysokoškolského štúdia zmenil viacero zamestnaní, o jeho vyštudovaný odbor nie je záujem a ponúkané pracovné platobné podmienky sú minimálne. Neovláda cudzí jazyk, čo tiež zmenšuje jeho

pracovné príležitosti. Potvrdil, že vlastní 2-izbový byt zakúpený v roku 2016 z finančných prostriedkov čerpaných z hypotekárneho úveru, vlastní vozidlo zn. Pickup Peugeot, rok výroky 2008, ktoré využíva aj v rámci živnosti. Je vlastníkom obchodného podielu spol. XXB, s.r.o., ktorý nadobudol v roku 2012 ako študent za kúpnu cenu 20.000 eur, na ktorú investíciu mu prispeli rodičia a brat a do jej splatenia je investícia považovaná za ich spoločný majetok. Ide o spoločnosť, ktorá vyvíja moderné technológie, s dlhodobou investíciou na 10-15 rokov a po dosiahnutí zisku musí firma investovať v prvom rade prostriedky do svojho rozvoja, pričom finančné prostriedky jeho a iných podielnikov boli použité na chod spoločnosti a doposiaľ nemal vyplatený žiaden zisk. Na riadenie firmy nemá dosah ako minoritný vlastník a iný majetok nevlastní. Poukázal na výšku svojich mesačných nákladov vrátane platieb výživného, ktoré tvoria sumu 788 eur. Uviedol, že nemá žiadne drahé záľuby, nechodí na dovolenky, nemíňa prostriedky na voľnočasové aktivity a zarobené financie používa len na úhradu bežných nákladov a jeho životná úroveň je nízka. Určené výživné považoval za pre neho nezvládnuiteľné, ktoré by mu spôsobilo existenčné problémy. Zdôraznil, že obaja rodičia sa majú podieľať na nákladoch maloletého dieťaťa, pričom na úhradu nákladov slúžia aj detské prídavky 24,34 eur a daňový bonus vyplácaný mesačne v sume 45 eur matke. Poukázal na to, že výživného vo výške 150 eur na základe uznesenia o neodkladnom opatrení dokázal platiť, ale hradiť výživné v sume 200 eur mu pomáhajú rodičia. Záver súdu, že jeho možnosti ďaleko prevyšujú jeho príjem, považoval za rozporný s reálnou situáciou na pracovnom trhu, čo preukázal konkrétnymi pracovnými ponukami.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Mala za to, že súd prvej inštancie vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie a pri určení výšky výživného prihliadol na vek a potreby dieťaťa, ktoré od septembra 2020 nastúpi do základnej školy, má zdravotné problémy, s ktorými sú spojené náklady. Rovnako správne, podľa jej názoru, súd zohľadnil i zárobkové možnosti otca, jeho dosiahnuté vzdelanie a skutočnosť, že nemá zdravotné obmedzenia.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť považujúc výšku výživného za súladnú so záujmom maloletého dieťaťa.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné.

7. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie otca maloletého dieťaťa proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o určení výživného na maloletého A. a zročnom výživnom ako nedôvodné, keď neobstoja jeho tvrdenia uvedené v odvolaní.

8. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, v časti určenia výšky výživného na maloleté dieťa vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v napadnutej časti a jeho odôvodnením a poukazuje naň (§ 387 ods. 2 CSP). V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti majúce za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom na maloleté dieťa a vo výroku o zročnom výživnom. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na určenie výživného na maloleté dieťa z hľadiska odôvodnených potrieb dieťaťa, príjmu rodičov, ich schopností a možností a majetkových pomerov (§ 62 a nasl. Zákona o rodine). Pokiaľ ide o náklady na odôvodnené potreby maloletého, tieto matka riadne vyčíslila a otec ich nenamietal, resp. výhrady vyslovil len vo vzťahu k nákladom na bývanie, ktorý podiel maloletého považoval za neprimeraný, keďže tieto náklady sú navýšené, vzhľadom na bývanie matky s maloletým v 3- izbovom byte, z ktorého jednu izbu matka využíva pre svoje účely (ako ateliér), čo v podstate sama potvrdila. Bez ohľadu na poníženie tohto výdavku, odvolací súd musí konštatovať, že výdavky na odôvodnené potreby maloletého aj bez voľnočasových aktivít a nákupu hračiek a po uznaní podielu nákladu na bývanie vo výške 200 eur, predstavujú sumu 450 eur mesačne (bývanie 200 eur, strava 150 eur, oblečenie 40 eur, hygiena 10 eur, lieky 30 eur, MŠ 12 eur, ZRPŠ 8 eur). Podľa názoru odvolacieho súdu výška výživného na maloletého v sume 200 eur mesačne je primeraná, zodpovedá jeho veku, potrebám, zohľadňujúca výkon osobnej starostlivosti matky o maloletého a rozsah styku otca s maloletým. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil aj príjmy a pomery na strane rodičov a posúdil schopnosti a možnosti otca. Treba konštatovať, že príjem matky činí cca 800 eur mesačne, príjem otca 700-750 eur mesačne. Odvolací súd dospel k záveru, že otcom dosahovaný príjem nie je dôvodom pre zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie zníženým určeného výživného s poukazom na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine a potrebu vychádzať aj zo schopností a možností na strane otca prihliadajúc na to, že otec je v produktívnom veku, zdravý, majúci možnosť pracovať a zabezpečiť

si príjem, z ktorého uspokojí nielen svoje potreby, ale aj potreby svojho maloletého dieťaťa. Otec v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal nemožnosť vykonávať prácu, v ktorej by dosiahol príjem vyšší a taký zdravotný stav, ktorý by ho vo výkone práce obmedzoval. Rovnako je potrebné vziať v úvahu aj skutočnosť, že otec nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť a žije sám v 2-izbovom byte, ktorého je vlastníkom. K námietke otca týkajúcej sa nákladov na jeho osobné potreby, stravu, ošatenie a bývanie, odvolací súd konštatuje, že výdavky na zabezpečenie svojich osobných potrieb má každý z rodičov, teda aj matka. Pokiaľ otec argumentuje tým, že obchodný podiel spoločnosti H. s.r.o., previedol bezodplatne z dôvodu, že voči spoločníkovi mal dlhy, uvedené žiadnym spôsobom nepreukázal. Výživné tak, ako bolo určené, zodpovedá odôvodneným potrebám dieťaťa a schopnostiam otca. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorým určil otcovi výživné na maloleté dieťa vo výške 200 eur mesačne.

9. Správne súd prvej inštancie určil výživné na maloletého späťne, od podania návrhu matky (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine), ustálil aj výšku zročného výživného za obdobie od 17.04.2019 do 30.11.2019 a správne uložil otcovi povinnosť jednorazovej platby zročného výživného.

10. Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností danej veci odvolací súd na základe uvedeného pri dôslednom zvážení rozsahu potrieb maloletého dieťaťa s poukazom na spotrebný charakter výživného, ako i schopnosti a možnosti na strane otca, v napadnutej časti vo výroku o výživnom potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP, pretože je správne.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).